

УДК 338

Гайдук І.-ст. гр. Б-31

Гусятинський коледж Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя

ПРОБЛЕМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЄДИНОГО ПОДАТКУ ДЛЯ ФІЗИЧНИХ ОСІБ У ЗВ'ЯЗКУ З ПРИЙНЯТТЯМ ПОДАТКОВОГО КОДЕКСУ

Науковий керівник: викладач-спеціаліст Гудь Є.В.

Закономірним явищем для України та багатьох інших країн світу є використання пільгових режимів оподаткування суб'єктів малого підприємництва. Питання спрощеної системи оподаткування одне з важливих для суб'єктів малого підприємництва. Воно також є важливим і для держави, оскільки їй необхідно забезпечити стабільний економічний розвиток малого підприємництва. На сьогодні спрощена система оподаткування являє собою сплату підприємцями єдиного податку.

Діючий в Україні до 2011 року механізм сплати єдиного податку спричинив певний дисбаланс податкового навантаження на суб'єктів малого бізнесу.

Зокрема можна виділити такі недоліки справляння єдиного податку для фізичних осіб до прийняття податкового кодексу. Це зокрема можливість використання його для ухилення від сплати податків, мінімізації податкових платежів, незаконного відшкодування ПДВ, відсутність поділу платників на групи залежно від величини доходу і кількості працівників.

Податковий кодекс України був підписаний Президентом України 2 грудня 2010 року, однак через акції протестів підприємців у ньому була практично збережена спрощена система для суб'єктів малого підприємства, що майже без змін діяла з 1998 року. Тому у травні 2011 року Урядом країни було розроблено законопроект щодо реформування спрощеної системи оподаткування, який передбачає радикальні зміни її базових положень на основі досягнутих компромісів суспільства і влади.

В перші три входять фізичні особи. Четверта існує виключно для юридичних осіб. Проаналізуємо основні відмінності груп платників єдиного податку фізичних осіб.

Перша група — фізичні особи – підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 150 тис. гривень;

Друга група — фізичні особи – підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 та обсяг доходу не перевищує 1 млн. гривень;

Третя група — фізичні особи – підприємці, які протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв: кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 20 осіб та обсяг доходу не перевищує 3 млн. гривень.

Загалом можна зробити висновок, що питання спрощеної системи оподаткування є одним із найбільш проблематичних в Податковому кодексі. Малий бізнес є важливою складовою економіки країни, його ефективний розвиток сприятиме економічному зростанню в державі загалом. Тому одним із пріоритетних завдань влади повинна бути підтримка малих підприємців, а не податкового тиску на них.